

Gera
mergaitė,
prasti
reikalai

„The New York Times“
bestselerio nr. 1

„Geros mergaitės nusikaltimų vadovas“
tęsinys

HOLLY JACKSON

baltos lankos

Holly Jackson

Gera mergaitė, prasti reikalai

romanas

Iš anglų kalbos vertė Inga Stančikaitė

baltos lankos

Po ir prieš

Veikiausiai manot, kad atpažintumėt kalbant žudiką.

Kad jų melagystės kitaip suaustos, vos juntamai kitokio skambesio. Gal tiesai sprūstant pro dantytus kraštus balsas pažemėja, pagriežtėja ir ima virpėti. Juk galėtumėt taip pamanyti, tiesa? Visi įsitikinę, kad prireikus tikrai suprastų. O štai Pipė nesuprato.

Visi tie įvykiai – tokia baisi tragedija.

Ji sėdėjo priešais jį, žvelgė į malonias, raukšlių klostėmis apsuptas akis, telefonu įrašinėjo kiekvieną garselį, šniurkštelėjimą bei kostelėjimą. Ir tikėjo kiekvienu žodeliu.

Pipė perbraukė pirštais per jautrią pelę ir vėl atsuko garso įrašą.

Visi tie įvykiai – tokia baisi tragedija.

Į prieblandoje skendintį miegamąjį iš kolonėlių suvo Elioto Vordo balsas. Skverbėsi į ir taip pilną jos galvą.

Stop. Spragt. Kartot.

Visi tie įvykiai – tokia baisi tragedija.

Tų žodžių ji klausėsi gal kokį šimtą kartų. Gal net tūkstantį. Ir nerado nė menkiausio kabliuko, ničniekas neskyrė melo nuo pusiau nutylėtos tiesos. Tą vyrą ji kadaise laikė kone tėvu. Kita vertus, juk ir pati Pipė melavo, tiesa? Ir galėtų raminti

save, kad siekė tik apsaugoti mylimus žmones, bet argi ne taip pat teisinosi ir Eliotas? Pipė nepaisė balselio galvoje – visa (na, beveik visa) tiesa išaiškėjo, į tai ir susitelkim.

Ji klausėsi toliau, išgirdus kitą sakinį, plaukeliai ant rankų pasišiaušė.

Kaip manot, ar Salas nužudė Endę? – paklausė Pipės balsas iš praeities.

...juk buvo toks mielas vaikas. Bet, atsižvelgiant į įkalčius, nelabai matau, kaip tai galėtų nebūti jo darbas. Taigi, kad ir kaip prastai tai verčia mane jaustis, matyt, tikiu tuo. Kito paaiškinimo nėra...

Pipės durys su trenksmu atsilapojo kambarin.

– Ką veiki? – paklausė pašaipus balsas iš dabarties, nepaisant klausimo tiksliai žinantis, ką ji veikia.

– Išgąsdinai, Ravi, – irzliai atšovė ji ir suskato stabdyti įrašo. Raviui nėra reikalo ir vėl klausytis Elioto Vordo balso.

– Sėdi patamsy, klausaisi to pokalbio, bet gąsdinu aš?

Ravis spragtelėjo jungiklį, geltona šviesa atsispindėjo nuo tamsių, ant kaktos užkritusių plaukų. Jis nutaisė tą savo miną, kuri visad ją priveikdavo, ir Pipė nusišypsojo – kitaip juk neįmanoma.

Ji atsistūmė nuo stalo.

– Kaip iš viso čia patekai?

– Tavo tėvai ir Džošas kaip tikėjo lauk, nešini įspūdingu citrininiu pyragu.

– A, taip, – atsakė ji. – Keliauja atlikti pareigos kaimynams. Į Čenų namus gatvės gale ką tik įsikraustė jauna pora. Mamos klientai. Grynai... O gal Braunai, neprisimenu.

Kaip keista įsivaizduoti tame name gyvenant naują šeimą, naujus gyvenimus smelkiantis į senas erdves. Tame name, už

keturių durų nuo jos, nuo pat tada, kai Pipė būdama penkerių čia išsikėlė, gyveno jos draugas Zakas Čenas. Atsisveikinti neteko: Pipė ir toliau kasdien matė Zaką mokykloje, tiesiog jo tėvai nusprendė nebenorintys gyventi šiame miestelyje *po tų neramumų*. Pipė neabejojo, kad ją jiedu laikė didele *tų neramumų* dalimi.

– Tarp kitko, vakarienė pusę aštuntos, – tarė Ravis, staiga nerangiai veldamas žodžius. Pipė pažvelgė į jį – jis vilkėjo dailiausius marškinius, priekyje tvarkingai sukištus į kelnes, be to... ar čia nauji batai? Raviui žingtelėjus artyn, padvelkė ir losjonu po skutimosi, bet jis staiga sustojo – nepabučiavo jos į kaktą, pirštais neperbraukė plaukų. Tiesiog atsėdęs ant lovos ėmė grąžyti rankas.

– Vadinasi, atėjai beveik dviem valandomis per anksti, – pasišaipė Pipė.

– T-taip. – Jis kostelėjo.

Kodėl jam taip nesmagu? Šiandien Valentino diena, pirmoji po jų pažinties, ir Ravis rezervavo staliuką „Sirenos“ restorane už miesto. Geriausia Pipės draugė Kara buvo įsitikinusi, kad šia proga jis pasiūlys Pipei tapti jo mergina. Sakė, lažintųsi iš pinigų. Vien apie tai pagalvojus Pipės krūtinėje kažkas užkaisdavo, šiluma pasiliedavo kaklu aukštyn. Bet gal ir ne – Valentino diena juk ir Salo gimtadienis. Vyresniajam Ravo broliui šiandien būtų sukakę dvidešimt ketveri – jei tik jis būtų pergyvenęs aštuoniolika.

– Daug padarei? – paklausė Ravis, kinktelėdamas į kompiuterį, ekraną vagojo dantytos mėlynos garso įrašų redagavimo programos „Audacity“ linijos. Tose mėlynose linijose ir glūdėjo visa istorija. Visas projektas, nuo pradžios iki galo, kiekvienas melas, kiekviena paslaptis. Net ir jos pačios.

– Baigiau, – atsakė Pipė ir dėbelėjo į naują USB mikrofoną, prijungtą prie kompiuterio. – Viską padariau. Išėjo šešios serijos. Dėl kokybės kai kuriuos telefonu imtus interviu teko apdoroti triukšmo mažinimo efektu, bet šiaip viskas baigta.

Žaliame plastikiniame aplanke greta mikrofono gulėjo sutikimai, kuriuos Pipė buvo visiems išsiuntinėjusi. Pasirašyti ir gražinti, jie leido skelbti surinktus interviu viešai prieinamoje tinklalaidėje. Saviškį kalėjimo kameroje pasirašė net Eliotas Vordas. Atsisakė tik du žmonės: Stenlis Forbsas iš miestelio laikraščio ir, žinoma, Maksas Heistingsas. Bet Pipei nereikėjo jų balsų istorijai papasakoti, spragas ji užpildė savo projekto užrašais, kuriuos įrašė kaip monologus.

– Jau baigė? – perklausė Ravis, nors kažki, ar iš tiesų šitaip nustebo. Juk pažinojo ją geriau nei bet kas kitas.

Praėjo vos kelios savaitės nuo tos dienos, kai atsistojusi ant pakylės mokyklos salėje ji visiems išklajo, kas iš tiesų nutiko. Tačiau žiniasklaida vis viena nesugebėjo istorijos perteikti tiksliai, nuolat kraipė ją savaip – švariau, tvarkingiau. Nors Endės Bel bylos tvarkinga toli gražu nepavadintum.

– Jei nori, kad būtų atlikta gerai, turi daryti pati, – pareiškė Pipė, žvilgsniu kopdama garso įrašo linijų viršūnėmis. Tą akimirką niekaip neapsisprendė, ką labiau primena šis jausmas: pradžių ar pabaigą. Tačiau aiškiai žinojo, ko trokšta.

– Tai kas toliau? – paklausė Ravis.

– Eksportuosiu serijas, pagal tvarkaraštį kartą per savaitę kelsiu į platformą „SoundCloud“ ir kopijuosiu RSS kanalą į tinklalaidžių katalogus, pavyzdžiui, „iTunes“ ar „Stitcher“. Bet dar ne viskas padaryta, – patikslino ji. – Reikia įrašyti įžangą, tinklalapyje „Audio Jungle“ radau tinkamą muzikytę. Trūksta tik pavadinimo.

– A, – atsiliepė Ravis sąžydamasis, – tai mes vis dar bevardžiai, ką, ledi Fic-Amobi?

– Taigi, – atsakė ji. – Atrinkau tris variantus.

– Rėžk, – paragino jis.

– Ne, tu tyčiosies.

– Nesityčiosiu, – nuoširdžiai pažadėjo jis vos šyptelėdamas.

– Tiek to. – Ji dirstelėjo į savo užrašus. – Pirmas variantas: „Teismo klaidos nagrinėjimas“. Ką... Ravi, matau, kad juokiesi.

– Aš žiovavau, prisiekiu.

– Na, antras variantas tau irgi nepatiks, nes štai: „Nutrauktos bylos studija: Endės Bel...“ Ravi, liaukis!

– Ką, atleisk, negaliu susivaldyti. – Net ašarodamas kvatojosi jis. – Tiesiog... turi tiek daug gabumų, Pipe, bet tau stinga...

– Stinga? – Ji su visa kėde atsisuko į jį. – Man kažko *stinga*?

– Taip, – atsakė jis, žvelgdamas į ledines jos akis. – Kibirkšties. Tu visai bekibirkštė, Pipe.

– Aš ne bekibirkštė.

– Tau reikia pritraukti žmonių, juos sudominti. Įdėk kokį „žudiką“ ar „lavoną“.

– Bet tai dramatinizavimas.

– Būtent to ir reikia, kad žmonės iš tiesų klausytų, – paaiškino jis.

– Bet visi mano variantai tikslūs ir...

– Nuobodūs?

Pipė sviedė į jį geltoną žymeklį.

– Tau reikia ko nors, kas rimuotųsi, ar kokios aliteracijos.

Ko nors su...

– Kibirkštimi? – Ravio balsu užbaigė ji. – Tada pats sugalvok.

– „Žudiko pėdsakais“, – pasiūlė jis. – Ne, em, Litl Kiltonas... gal „Mirtinasis Kiltonas“.

– Fui, ne, – paprieštaravo Pipė.

– Tu teisi. – Ravis atsistojo ir ėmė žingsniuoti. – Unikali tinklalaidės trauka iš tiesų esi tu. Septyniolikmetė, išaiškinusi bylą, kurią policija seniai laikė baigta. O tu kas? – Jis prisimerkęs į ją pažvelgė.

– Akivaizdu, kad ydinga, – apsimestinai irzliai atkirto ji.

– Mokinė, – balsu mąstė Ravis. – Mergina. Projektas. O, gal „Projektas, žmogžudystė ir aš?“

– Nea.

– Gerai... – Jis krimsciojo lūpą ir žiūrint į jį Pipei sugniaužė paširdžius. – Taigi, kas nors su nužudymu, žmogžudyste ar negyvėliais. O tu Pipė, mokinė, mergaitė, kuriai gerai sekasi... o, velnias, – staiga išplėtė akis Ravis. – Žinau!

– Kas?

– Viskas, žinau, – patenkintas savimi pakartojo jis.

– Sakyk!

– „Geros mergaitės nusikaltimų vadovas“.

– Neeeee. – Pipė papurtė galvą. – Labai prastas, akivaizdžiai persistengta.

– Ką čia šneki? Tobulas.

– Geros mergaitės? – dvejodama tarė ji. – Po dviejų savaitių man aštuoniolika. Tikrai neketinu savęs infantilizuoti.

– „Geros mergaitės nusikaltimų vadovas“, – žemu, filmų aktoriaus balsu paskelbė Ravis ir prisitraukęs Pipę iš kėdės ap-suko ratu.

– Ne, – pakartojo ji.

– Taip, – atrėžė jis ir priglaudęs delną jai prie nugaros šil-tus pirštus šokdino jos šonkauliais.

– Tikrai ne.

Atsiliepimas apie „Geros mergaitės nusikaltimų vadovą“: *Naujausia dokumentinė tinklalaidė apie nusikaltimus su kraupia baigtimi*

BENŽAMINAS KOLIS KOVO 28

Jei dar neklausėte šeštos tinklalaidės „Geros mergaitės nusikaltimų vadovas“ serijos, tučtuoju nosisukite. Jei skaitysite toliau – ne juokais susigadinsite malonumą.

Žinoma, daugumai mūsų ne paslaptis, kaip viskas išsisprendė, mat praėjusį lapkritį apie bylą trimitavo per visas naujienas, bet šiuo atveju išaiškinti nusikaltėlių toli gražu nėra svarbiausia. Kur kas svarbesnį vaidmenį tinklalaidėje „Geros mergaitės nusikaltimų vadovas“ vaidina istorija: kaip septyniolikmetės seklės nuojauta apie seniai baigtą bylą – paauglės Endės Bel nužudymą, kuriuo apkaltintas jos vaikinys Salas Singas, – atvedė prie svaiginančio tamsių mažo miestelio melagysčių tinklo. Nuolat keičiasi įtariamieji, be paliovos lenda apgavystės ir siužeto vingiai.

Paskutinėje serijoje tų vingių irgi nestinga, joje pamažu atskleidžia visa tiesa, pradėdant nuo pribloškiamos žinios, kad grasinamus raštelius, kuriuos atlikdama tyrimą gavo Pipė, rašė Eliotas Vordas, geriausios jos draugės tėvas. Jai tai – nepaneigiamas kaltės įrodymas ir tikras „nekaltumo praradimas“.

Jiedu su Raviu Singu – jaunesniuju Salo broliu, padėjusiu tirti bylą, – nutarė, kad Endė Bel dar gyva, o Eliotas visą tą laiką ją kalino. Pipė viena pati prirėmė Eliotą Vordą prie sienos ir jo žodžiais perpasakoja visą istoriją. Sužinome apie neteisėtus mokinės ir mokytojo santykius, neva pradėtus Endės. „Jei tai tiesa, – svarsto Pipė, – manau, kad Endė troško pasprukti iš Litl Kiltono, o ypač nuo tėvo, kuris, remiantis šaltiniu, buvo labai valdingas ir emociškai smurtavo. Gal ji vylėsi, kad ponas Vordas parūpins jai vietą Oksforde, kaip parūpino Salui, ir ji galės išvykti iš namų.“

Savo dingimo vakarą Endė lankėsi Elioto Vordo namuose. Jiedu susipyko. Endė užkliuvo ir krisdama susitrenkė galvą į stalą. Bet kol Vordas ieškojo vaistinėlės, Endė dingo naktyje. Paskui, kai Endė buvo paskelbta dingusia, Eliotas Vordas supanikavo, nusprendė, kad ji veikiausiai nuo sužalojimų mirė, ir išsigando, kad radusi merginos kūną policija aptiks įkalčių, atvesiančių tiesiai prie jo. Vyro manymu, vienintelė išeitis buvo pateikti jiems kur kas tinkamesnį įtariamąjį. „Jis verkdamas pasakojo man, kaip nužudė Salą Singą“, – teigia Pipė. Vordas pasirūpino, kad vaikino mirtis primintų savižudybę, ir pakišo įkalčių, siekdamas įtikinti policiją, jog prieš atimdamas gyvybę sau Salas nužudė ir savo merginą.

Bet praėjus keletui mėnesių Vordas persigando kitapus kelio išvydęs liesą ir murziną Endę. Pasirodo, ji nemirė. Vordas negalėjo leisti jai grįžti į Litl Kiltoną, todėl penkerius metus Endė kalino. Tačiau štai jums vingis, kurio net ir norėdamas neišsigalvosi: žmogus, rastas Vordo palėpėje, buvo visai ne Endė Bel. „Ji tokia panaši į ją, – tikina Pipė, – net pati teigė esanti Endė.“ Bet iš tiesų tai Aila Džordan, pažeidžiama mergina su

intelekto negalia. Eliotas visą tą laiką tikino save – ir Ailą, – kad ji yra Endė Bel.

Liko paskutinis klausimas: kas gi nutiko *tikrajai* Endei Bel? Mūsų jaunoji detektyvė ir čia perspjo policiją. „Tai Bekos Bel, jaunesniosios Endės sesers, darbas.“ Pipė išsiaiškino, kad viename vakarėlyje (pramintame chaosu) Beka patyrė seksualinį smurtą, o Endė tuose vakarėliuose prekiaavo narkotikais, tarp jų ir rohipnoliu – Beka įtarė būtent juo ir buvusi apsvaiginta. *Tą naktį*, kai Endė buvo su Vordu, Beka sesers kambaryje tariamai rado įrodymų, kad Maksas Heistingsas pirko iš Endės rohipnolio ir vėliau ją užpuolė (Maksas netrukus bus teisiamas dėl keleto kaltinimų išprievartavimu ir seksualiniu smurtu). Bet grįžusi Endė sureagavo visiškai ne taip, kaip Beka tikėjosi: ji uždraudė seseriai kreiptis į policiją, nes tada pati pakliūtų į bėdą. Jodvi susibarė, susistumdė, Endė netekusi sąmonės krito ant grindų ir apsvėmė. Skrodimas – atliktas aną lapkritį, kai jos kūnas pagaliau buvo rastas, – atskleidė, kad „Endės smegenų tinimas, atsiradęs dėl galvos traumos, buvo ne mirtinas. Nors neabejotina, kad būtent jis sukėlė sąmonės netekimą ir vėmimą, Endė Bel mirė užspringusi savo pačios vėmalais.“ Beka tariamai sustingusi stebėjo Endę mirštant, nes jautėsi pernelyg priblokšta, perdėm įpykusi, kad gelbėtų sesers gyvybę. O vėliau, išsigandusi, kad niekas nepatikės tai buvus nelaimingą atsitikimą, kūną paslėpė.

Tad štai jums ir pabaiga. „Jokio vartymo, jokių filtrų, tik liūdna tiesa apie tai, kaip žuvo Endė Bel, kaip nužudytas Salas buvo pakištas ir visi tuo patikėjo.“ Pykčiu alsuojančioje Pipės išvadoje įvardijami visi, kas laikomi kaltais dėl šių dviejų paauglių mirties: Eliotas Vordas, Maksas Heistingsas, Džeisonas Belas

(Endės tėvas), Beka Bel, Hovardas Bauersas (Endės narkotikų tiekėjas) ir pati Endė Bel.

Prieš šešias savaites, vos išėjus pirmai serijai, tinklalaidė „Geros mergaitės nusikaltimų vadovas“ šovė į „iTunes“ topo viršūnę ir, regis, dar kurį laiką iš jos nesitrauks. Vakar vakare išėjus paskutinei serijai klausytojai jau teiravosi apie antrą sezoną. Tačiau savo tinklalapyje Pipė paskelbė pranešimą, kuriame teigia: „Deja, mano detektyvinė karjera baigta, tad antro GMNV sezono nebus. Byla vos visiškai manęs nepasiglemžė – išvydau tai tik viskam pagaliau nurimus. Mane ji liguistai apsėdo, dėl to tiek sau pačiai, tiek aplinkiniams užtraukiau nemenką pavojų. Bet *šią* istoriją užbaigsiu: skelbsiu atnaujinimus iš teismo salės ir visiems susijusiems paskelbtus nuosprendžius. Pažadu, nepailsiu iki pat paskutinio žodžio.“